

UOHSX007K1D7

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

PŘÍKAZ

Č. j.: ÚOHS-S0604/2015/VZ-29355/2015/532/KSt

Brno 21. září 2015

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve věci spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, jichž se dopustil účastník řízení

- zadavatel – Univerzita Palackého v Olomouci, IČO 61989592, se sídlem Křížkovského 511/8, 779 00 Olomouc,

při zadávání veřejné zakázky „OPVK/2013: Překlady a tlumočení odborných textů pro vybrané projekty OPVK – II. etapa“ formou zjednodušeného podlimitního řízení na základě písemné výzvy k podání nabídek ze dne 19. 6. 2013 uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne,

vydává dle ustanovení § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, tento

příkaz:

I.

Zadavatel – Univerzita Palackého v Olomouci, IČO 61989592, se sídlem Křížkovského 511/8, 779 00 Olomouc – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, tím, že v rozporu s ustanovením § 83 odst. 1 citovaného zákona v návaznosti na § 146 odst. 1 písm. a) citovaného zákona neodeslal k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek oznámení o výsledku zadávacího řízení 1. části veřejné zakázky „OPVK/2013: Překlady a tlumočení odborných textů pro vybrané projekty OPVK – II. etapa“ zadávané formou zjednodušeného podlimitního řízení na základě písemné výzvy k podání nabídek ze dne 19. 6. 2013 uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne, do 15 dnů od

uzavření Smlouvy o poskytování překladatelských služeb č. 249/OVZ/MK/2013 ze dne 19. 9. 2013, ve znění dodatku ze dne 3. 2. 2014, tedy nejpozději do 4. 10. 2013, ale až dne 11. 10. 2013.

II.

Zadavatel – Univerzita Palackého v Olomouci, IČO 61989592, se sídlem Křížkovského 511/8, 779 00 Olomouc – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, tím, že v rozporu s ustanovením § 85 odst. 4 citovaného zákona neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu k 2. části veřejné zakázky „OPVK/2013: Překlady a tlumočení odborných textů pro vybrané projekty OPVK – II. etapa“ zadávané formou zjednodušeného podlimitního řízení na základě písemné výzvy k podání nabídek ze dne 19. 6. 2013 uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne, ve lhůtě do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, které bylo ukončeno rozhodnutím zadavatele o zrušení 2. části uvedené veřejné zakázky ze dne 8. 10. 2013, tedy nejpozději do 23. 10. 2013, ale až dne 17. 1. 2014.

III.

Za spáchání správních deliktů uvedených ve výroku I. a II. tohoto příkazu se zadavateli – Univerzita Palackého v Olomouci, IČO 61989592, se sídlem Křížkovského 511/8, 779 00 Olomouc – ukládá podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění,

pokuta ve výši 3 000,- Kč (tři tisíce korun českých).

Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto příkazu.

ODŮVODNĚNÍ

1. Zadavatel – Univerzita Palackého v Olomouci, IČO 61989592, se sídlem Křížkovského 511/8, 779 00 Olomouc – zahájil dne 19. 6. 2013 zadávací řízení na veřejnou zakázku „OPVK/2013: Překlady a tlumočení odborných textů pro vybrané projekty OPVK – II. etapa“ formou zjednodušeného podlimitního řízení odesláním výzvy k podání nabídek ze dne 19. 6. 2013 vybraným zájemcům a jejím uveřejněním na profilu zadavatele (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Z článku 1.2. „Předpokládaná hodnota veřejné zakázky“ zadávací dokumentace a z článku 1.3. „Klasifikace předmětu veřejné zakázky na služby“ zadávací dokumentace vyplývá, že veřejná zakázka byla zadavatelem rozdělena na 2 části, přičemž část 1 se týkala překladatelských služeb a část 2 se týkala tlumočnických služeb.
3. Z výzvy k podání nabídek ze dne 19. 6. 2013 vyplývá, že se jednalo o veřejnou zakázku na služby, přičemž předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla stanovena v celkové výši 206 567,- Kč bez DPH. Zadavatel však v šetřené veřejné zakázce ve výzvě k podání nabídek ze dne 19. 6. 2013 výslovně uvedl, že zahájil zadávání veřejné zakázky formou zjednodušeného podlimitního řízení podle § 25 písm. a) zákona a § 38 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění (dále jen „zákon“).
4. K tomu Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) uvádí, že z § 26 odst. 5 zákona vyplývá, že pokud zahájí veřejný zadavatel zadávání veřejné zakázky malého rozsahu postupem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky, postupuje podle ustanovení platných pro zadávání podlimitní veřejné zakázky.

5. Z uvedených skutečností je zřejmé, že zadavatel byl povinen postupovat v celém průběhu zadávání veřejné zakázky podle zákona způsobem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky, neboť si takový postup pro zadávání předmětné veřejné zakázky zvolil.
6. Úřad jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, k výkonu dohledu nad postupy zadavatelů při zadávání veřejných zakázek a soutěži o návrh, obdržel podnět k přezkoumání postupu zadavatele v souvislosti se zadáváním předmětné veřejné zakázky, přičemž v rámci šetření podnětu si Úřad vyžádal od zadavatele vyjádření k podnětu a dále dokumentaci o předmětné veřejné zakázce. Po přezkoumání předložených podkladů, jež jsou součástí spisu v této věci pod sp. zn. S0604/2015/VZ, dospěl Úřad k závěru, že zadavatel nepostupoval v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.
7. Úřad konstatuje, že jsou dostatečně zjištěny skutkové okolnosti pro vydání příkazu, kdy podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), lze povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení uložit formou písemného příkazu, přičemž příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení.

K výroku I. příkazu

8. Podle § 17 písm. m) zákona se zadáváním rozumí závazný postup zadavatele podle tohoto zákona v zadávacím řízení, jehož účelem je zadání veřejné zakázky, a to až do uzavření smlouvy nebo do zrušení zadávacího řízení; zadáváním se rozumí i postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky v dynamickém nákupním systému, a řízení, ve kterém veřejný zadavatel zadává veřejnou zakázku na základě rámcové smlouvy.
9. Veřejný zadavatel je podle § 83 odst. 1 zákona povinen do 15 dnů od uzavření smlouvy odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění. V případě sektorového zadavatele činí lhůta 30 dnů. V případech uvedených v § 83 odst. 4 a 5 zákona jsou informace, které nebudou uveřejněny, předávány provozovateli Věstníku veřejných zakázek, případně Úřadu pro publikace Evropské unie (dále jen „Úřad pro publikace“), ke statistickým účelům.
10. Je-li podle tohoto zákona stanovena povinnost k uveřejnění oznámení či zrušení profilu zadavatele, oznámení o zahájení zadávacího řízení, předběžného oznámení, pravidelného předběžného oznámení, oznámení soutěže o návrh, oznámení o subdodávce, oznámení o výsledku zadávacího řízení, souhrnu oznámení o zadání veřejných zakázek na základě rámcové smlouvy, oznámení o zrušení zadávacího řízení nebo soutěže o návrh či jiných údajů (dále jen „vyhlášení“), rozumí se tím podle § 146 odst. 1 písm. a) zákona uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek podle § 157 zákona, jde-li o podlimitní veřejnou zakázku a uveřejnění oznámení či zrušení profilu zadavatele nebo souhrnu oznámení o zadání veřejných zakázek na základě rámcové smlouvy.
11. Z dokumentace o veřejné zakázce Úřad zjistil, že zadávací řízení 1. části šetřené veřejné zakázky bylo ukončeno dne 19. 9. 2013, tedy dnem, kdy zadavatel uzavřel na realizaci předmětu 1. části veřejné zakázky s vybraným uchazečem Smlouvu o poskytování překladatelských služeb č. 249/OVZ/MK/201, ve znění dodatku č. 1 ze dne 3. 2. 2014 (dále jen „smlouva“).

12. Z bodu VI.4) „Datum odeslání tohoto oznámení“ oznámení o zadání zakázky vyplývá, že zadavatel odeslal dne 11. 10. 2013 oznámení o zadání zakázky k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek, ve kterém bylo odeslané oznámení uveřejněno dne 14. 10. 2013.
13. Jak vyplývá z výše uvedených zjištění, zadavatel zadávací řízení v 1. části předmětné veřejné zakázky ukončil uzavřením smlouvy s vybraným uchazečem dne 19. 9. 2013. V šetřeném případě tak lhůta k odeslání oznámení výsledku zadávacího řízení k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek podle § 83 odst. 1 zákona marně uplynula dne 4. 10. 2013, tj. patnáctý den od ukončení zadávacího řízení, tedy od uzavření smlouvy. Nicméně zadavatel oznámení o zadání zakázky odeslal k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek dne 11. 10. 2013, tedy 7 dnů po marném uplynutí zákonem stanovené lhůty.
14. Úřad považuje na základě výše uvedeného za prokázané, že zadavatel v 1. části šetřené veřejné zakázky postupoval v rozporu s § 83 odst. 1 zákona v návaznosti na § 146 odst. 1 písm. a) zákona tím, že neodeslal k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek oznámení o výsledku zadávacího řízení 1. části veřejné zakázky do 15 dnů od uzavření smlouvy, tedy nejpozději do 4. 10. 2013, neboť zadavatel odeslal oznámení o zadání zakázky k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek až dne 11. 10. 2013, tedy 7 dnů po uplynutí zákonem stanovené lhůty.
15. Tímto postupem zadavatel naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona a Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto příkazu.

K výroku II. příkazu

16. Podle § 85 odst. 1 zákona zadavatel vyhotoví o každé veřejné zakázce písemnou zprávu.
17. Písemnou zprávu podle § 85 odst. 4 zákona zadavatel uveřejní na profilu zadavatele nejpozději do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení.
18. Z dokumentace o veřejné zakázce Úřad zjistil, že zadavatel rozhodl dne 8. 10. 2013 o zrušení 2. části předmětné veřejné zakázky. Tímto dnem tedy došlo k ukončení zadávacího řízení v 2. části předmětné veřejné zakázky. Z profilu zadavatele vyplývá, že zadavatel na něm uveřejnil písemnou zprávu zadavatele týkající se 2. části veřejné zakázky dne 17. 1. 2014.
19. Jak vyplývá z výše uvedených zjištění, zadavatel zadávací řízení v 2. části ukončil jeho zrušením a to rozhodnutím ze dne 8. 10. 2013. V šetřeném případě tak lhůta k uveřejnění písemné zprávy zadavatele na profilu zadavatele podle § 85 odst. 4 zákona uplynula dne 23. 10. 2013, tj. patnáctý den od ukončení zadávacího řízení, tedy od zrušení 2. části předmětné veřejné zakázky. Nicméně zadavatel písemnou zprávu týkající se 2. části veřejné zakázky na profilu zadavatele uveřejnil, ale až dne 17. 1. 2014, tedy 86 dnů po uplynutí zákonem stanovené lhůty.
20. Na základě výše uvedených skutečností považuje Úřad za prokázané, že zadavatel v 2. části předmětné veřejné zakázky postupoval v rozporu s § 85 odst. 4 zákona tím, že neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu o 2. části veřejné zakázky ve lhůtě do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, které bylo ukončeno rozhodnutím zadavatele o zrušení 2. části veřejné zakázky ze dne 8. 10. 2013, tedy nejpozději do 23. 10. 2013, ale až dne 17. 1. 2014.
21. Tímto postupem zadavatel naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona a Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu.

K výroku III. příkazu

22. Úřad posoudil postup zadavatele a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona, neboť zadavatel svým postupem naplnil skutkovou podstatu správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona.
23. Zadavatel se dopustí správního podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.
24. Podle § 121 odst. 3 zákona ve znění účinném v době spáchání správních deliktů odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.
25. K uvedenému Úřad dodává, že předmětné ustanovení bylo s účinností ode dne 6. 3. 2015 novelizováno, přičemž podle § 121 odst. 3 zákona účinného v době vydání tohoto příkazu odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil správní řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
26. Úřad v šetřeném případě aplikoval výjimku zakotvenou v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a posoudil případ podle pozdějšího zákona (zákona účinného v době vydání tohoto příkazu), neboť dospěl k závěru, že je pro zadavatele příznivější. Při posuzování příznivosti právní úpravy vycházel Úřad zejména ze skutečnosti, že zákon účinný v době zahájení zadávacího řízení umožňoval oproti stávající právní úpravě zahájit správní řízení s větším časovým odstupem od okamžiku spáchání správního deliktu či od okamžiku, kdy se o něm Úřad dozvěděl.
27. V návaznosti na posledně citované ustanovení zákona proto Úřad před uložení pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona ve znění pozdějších předpisů. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správních deliktů dozvěděl z podnětu, který obdržel dne 20. 8. 2015, přičemž správní řízení ve věci spáchání správních deliktů je zahájeno doručením tohoto příkazu. Ke spáchání správního deliktu vymezeného ve výroku I. tohoto příkazu došlo dne 5. 10. 2013, když dne 4. 10. 2013 marně uplynula zákonem stanovená lhůta pro odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek. Ke spáchání správního deliktu vymezeného ve výroku II. tohoto příkazu došlo dne 24. 10. 2013, když dne 23. 10. 2013 marně uplynula zákonem stanovená lhůta pro uveřejnění písemné zprávy zadavatele na profilu zadavatele. Vzhledem k uvedeným skutečnostem Úřad konstatuje, že k zániku odpovědnosti za spáchání správních deliktů nedošlo.
28. K uložení pokuty za spáchání správních deliktů uvedených ve výroci I. a II. tohoto příkazu Úřad předně uvádí, že při stanovení výše sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu správních deliktů a jejíž podstata tkví v absorpci sazeb (přísnější trest pohlcuje mírnější). Jak již v minulosti dovodil Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku sp. zn. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 nebo v rozsudku sp. zn. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008), při trestání správních deliktů tímž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat

trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 27/2008 – 67 ze dne 16. 4. 2008 a sp. zn. 8 As 17/2007 – 135 ze dne 31. 5. 2007). Pro ukládání trestů za správní delikty se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.

29. Úprava zákona o veřejných zakázkách je ve vztahu k trestání souběhu správních deliktů na rozdíl od úpravy trestněprávní neúplná. Zejména pak neřeší moment, do kdy je správní delikty možno považovat za sbíhající se, jakož ani důsledky, není-li z jakýchkoli důvodů vedeno společné řízení. Souhrnné či úhrnné tresty, jimiž se postihuje souběh trestných činů, přitom představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost, že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl „varován“ odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu.
30. V souladu s již citovanou zásadou absorpce v rámci správněprávního trestání Úřad ve správním řízení uloží pokutu podle přísněji trestného správního deliktu, proto se Úřad nejprve zabýval otázkou, za který delikt je možno v šetřeném případě uložit přísnější sankci (vyšší pokutu).
31. Podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 20 000 000,- Kč, jde-li o správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. b), e), f) nebo g) zákona.
32. V daném případě se zadavatel dopustil dvou správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, za něž lze v souladu s citovaným ustanovením § 120 odst. 2 písm. b) zákona uložit pokutu do 20 000 000,- Kč. Nelze tedy určit, za který ze správních deliktů lze uložit přísnější sankci.
33. Úřad tedy přistoupil k uložení pokuty za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto příkazu a ke správnímu deliktu uvedenému ve výroku II. tohoto příkazu s ohledem na použití zásady absorpce přihlédl v rámci přitěžujících okolností.
34. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
35. Hlavním kritériem, které je dle výše citovaného ustanovení rozhodné pro určení výměry pokuty, je závažnost správního deliktu. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního deliktního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Zákon pak demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán). Úřad nad rámec uvedených kritérií pak může přihlédnout i k jiným okolnostem, pokud jsou svojí povahou podstatné pro posouzení závažnosti

správního deliktu, a které by s ohledem na skutkové okolnosti konkrétního případu mohly být kvalifikovány jako polehčující či přitěžující.

36. Co se týče posouzení závažnosti spáchaného správního deliktu, Úřad konstatuje, že postupem zadavatele došlo k ohrožení právem chráněného zájmu spočívajícího v možnosti zpětné kontroly veřejné zakázky a postupu zadavatele ze strany veřejnosti, jež přispívá k hospodárnému vynakládání veřejných prostředků. Úřad ve prospěch zadavatele v této souvislosti zohlednil jako polehčující okolnost, že zadavatel oznámení o zadání 1. části veřejné zakázky odeslal k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek pouze s týdenním zpožděním, čímž byla kontrola postupu zadavatele ze strany veřejnosti omezena toliko minimálně.
37. Současně lze uvést, že v rámci posouzení závažnosti správního deliktu Úřad vychází z úvahy, že se v šetřeném případě jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu, kterou však zadavatel zadával formou zjednodušeného podlimitního řízení. V této souvislosti Úřad zohledňuje, že zájem veřejnosti na kontrole vynakládání veřejných prostředků stoupá zejména ve vztahu k hodnotě dané veřejné zakázky (čím vyšší je její hodnota, tím vyšší je zájem veřejnosti na veřejné kontrole). Po zvážení všech okolností šetřeného případu, Úřad posoudil stupeň závažnosti správního deliktu v šetřeném případě jako méně závažný.
38. Jak je uvedeno v bodě 33. odůvodnění tohoto příkazu, ke správnímu deliktu uvedenému ve výroku II. tohoto příkazu Úřad přihlédl jako k přitěžující okolnosti.
39. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci zadavatele. Z „Výroční zprávy o hospodaření za rok 2014“ zveřejněného na internetových stránkách zadavatele (<http://www.upol.cz>), Úřad zjistil, že hospodaření zadavatele skončilo k 31. 12. 2014 přebytkem ve výši 58 223 tis. Kč. Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, kterými zadavatel disponuje, považovat za likvidační.
40. V této souvislosti Úřad poznamenává, že pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Stanovená výše pokuty podle Úřadu dostatečně naplňuje obě funkce právní odpovědnosti.
41. Úřad nad rámec uvedeného doplňuje, že peněžité sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do sféry porušitele, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam. Kromě toho může zadavatel, nemůže-li uhradit pokutu z rozpočtových zdrojů, využít jiné právní nástroje, např. ty, které vyplývají z pracovního práva a odpovědnosti konkrétní osoby za protiprávní stav.
42. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem ke spáchání správních deliktů přistoupil k uložení pokuty, neboť veřejná zakázka již byla zadána a nápravy tak nelze dosáhnout. Z uvedeného důvodu přistoupil Úřad k uložení pokuty ve výši uvedené ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
43. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto příkazu lze podle § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho oznámení, a to u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá pole, 604 55 Brno. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení ve věci pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

Univerzita Palackého v Olomouci, Křížkovského 511/8, 779 00 Olomouc

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy